

Phép Lạ Chữa Lành ở Thánh Địa Mê Du (Medjugorje): Một Phụ Nữ Được Ôn Chữa Lành Bệnh Ung Thư Nặng

www.spiritdaily.com

Kim Hà (<http://www.memaria.org/>) chuyên ngữ, 8/1/04

Cô Colleen đến gặp bác sĩ chuyên khoa về bệnh phổi, cũng là bác sĩ đang trị bệnh cho chị tại Chicago, Hoa kỳ. Chị tiến gần đến cô thư ký và nói:

- Chào cô, tôi là Colleen Willard đây.

Mọi người trong phòng khám bệnh đã từng gặp chị nhiều lần, nhưng lần này họ đáp:

- Ô, không, bà không phải là bà Willard.

Cô Colleen Willard ngạc nhiên, cô lập lại:

- Tôi chính là Colleen Willard đây mà!

Ngay tức khắc, mọi người chạy quanh văn phòng và hét lớn lên:

- Bác sĩ Duggan ơi, Bác sĩ Duggan ơi, xin mời ông đến ngay cho.

Vì bác sĩ nghe tiếng kêu ồn ào nên ông vội chạy ra ngay. Khi nhìn thấy cô Colleen, ông giật mình như bị sét đánh, ông vội la lớn lên:

- Chúa ơi, Chúa ơi, Chúa ơi!

Chúng tôi được nghe ông Patrick Latta kể lại câu chuyện của chị Colleen, Sau đó, bà Gail và ông Jack Boos cũng kể lại câu chuyện của chị Colleen như sau:

"Chị Colleen bị một bướu trong óc, mà không thể mổ chữa trị được. Chị bị đủ thứ bệnh, bệnh ốm còi, bệnh ở mũi, bệnh tuyến hạch cổ, bệnh tuyến giáp trạng nên ảnh hưởng đến những cơ quan trên thân thể làm cho sự chuyển động của chị nên khó khăn. Chị còn có thêm 10 thứ bệnh nan y khác. Bác sĩ cho biết rằng chị có thể chết bất cứ lúc nào. Bệnh viện Mayo Clinic ở Rochester, tiểu bang Minnesota là một bệnh viện chuyên trị bệnh nhân đau sưng sống và bướu cổ đã nói với chị Colleen rằng, nếu chị sống sót thì đó là một phép lạ cả thể, ngay cả khi nếu chị không có bướu ung thư.

Mặc dù đau nặng, nhưng chị Colleen vẫn liên lạc với chúng tôi, (tức là bà Gail và ông Jack Boos) để trở nên một thiện nguyện viên, giúp đỡ người nghèo khổ. Từ đó, chị Colleen đã tìm được nhiều ân nhân để giúp người nghèo ở nước Bosnia. Chị dùng điện thoại để liên lạc và xin tiền cho các người nghèo khổ.

Vào giai đoạn cuối của bệnh ung thư, chị bị cơn đau hành hạ quá sức đến nỗi chị chỉ có thể cầu nguyện mà thôi. Chị không thể leo cầu thang để lên phòng ngủ hay đến phòng cầu nguyện trên lầu. Khi đi vệ sinh, chị cần phải có người giúp đỡ. Ai đụng vào da thịt chị là chị đau đớn vô cùng.

Chồng của chị Colleen là anh John vẫn tiếp tục đi làm, nên người con trai 21 tuổi của chị đồng ý ở nhà để săn sóc mẹ. Một ngày nọ, tôi kể cho chị Colleen nghe về các chuyến đi của chúng tôi đến Medjugorje, Nam Tư, rằng nơi này rất nổi tiếng trên thế giới vì Đức Mẹ vẫn còn hiện ra trong suốt 23 năm qua. Chị Colleen cảm thấy thích thú và muốn đi theo, nhưng tình trạng bệnh tật của chị không cho phép chị đến nơi ấy. Thêm vào đó, tiền chi phí bệnh viện quá nhiều đến nỗi gia đình chị không còn tiền để đi hành hương được. Tuy vậy, chị Colleen nói:

- Tôi không đến nơi ấy để xin Chúa chữa lành, tôi chỉ muốn đến đó để cảm nghiệm sự hiện diện của Đức Mẹ và nơi chốn thiêng liêng ấy.

Lúc đó là tháng 4, đến tháng 8 chị Colleen gọi chúng tôi và nói:

- Chồng tôi là anh John và tôi đang cầu nguyện về chuyến hành hương này.

Tôi trả lời:

- Chị Colleen ơi, chị được hồng ân của Thiên Chúa thì chị mới có thể vượt đại dương trong tình trạng bệnh nặng như thế này.

Chị Colleen đáp:

- Chúng tôi đã cầu nguyện bằng cả tâm hồn và tôi thưa với CHÚA rằng: "lạy Chúa, nếu Chúa muốn cho con đi, con xin Chúa ban cho con một dấu hiệu. Xin Chúa hãy cho cha Agniello gọi điện thoại cho con vào ngày mai. Nếu được như vậy, con sẽ biết là con được đi.

Sáng hôm sau vào lúc 9 giờ, cha Agniello gọi và nói:

- chị Colleen ơi, tôi không biết tại sao mà tôi lại phải gọi cho chị vào buổi sáng nay.

Thế là chị Colleen biết rằng CHÚA cho chị và chồng chị là anh John được đi Medjugorje, vì Chúa đã cho một điều xác nhận.

Hai vợ chồng chị Colleen chuẩn bị đi Medjugorje. Chúng tôi hẹn gặp nhau ở Chicago. Tôi nói với anh John rằng, anh cần phải mua thêm một loại bảo hiểm thứ hai cho chị Colleen, bởi vì nếu bệnh chị trở nặng ở Medjugorje, chị có thể chết và chi phí đem xác về Mỹ rất cao, có thể đến cả trăm ngàn đô la.

Khi lên máy bay rồi, chị Colleen và anh John được hãnh máy bay cho lên ngồi ghế hạng nhất, trong lúc anh chị mua vé hạng nhì. Mỗi hai tiếng đồng hồ, chị Colleen được uống thuốc để giảm cơn đau. Tại phi trường Split, anh John và chồng tôi là Jack nâng chân của chị Colleen lên, họ phải bồng chị lên xuống xe bus. Dù bị đau nhưng chị rất vui mừng, chị luôn cười tươi và cảm tạ Chúa đã cho chị được đi hành hương ở nơi xa xôi này.

Sáng hôm sau, nhóm chúng tôi đến nhà chị thị nhân Vicka để nghe cô ấy nói về Đức Mẹ Maria. Chị Colleen ngồi trên xe lăn và được đẩy tới gần cô Vicka đứng. Tuy nhiên, các khách hành hương khác đứng chung quanh và chen lấn nhau. Họ xô đẩy và đè lên chị. Các bà mẹ thì đưa con lên và chuyện cho nhau trên đầu của chị Colleen. Lúc ấy, tôi tự nhủ:

- Mình đã sai lầm khi mang chị Colleen đến đây. Lạy Chúa, xin tha tội cho con. Việc chen lấn này thật là quá đáng, tội nghiệp cho chị ấy.

Lúc đó, đầu của chị Colleen gục xuống, tôi nghĩ rằng chị chết rồi, vì chị vẫn nói với tôi rằng, chị có thể chết bất cứ lúc nào nếu tuyến hạch cổ của chị hết hoạt động hay đầu của chị bị ai đung mạnh. Chồng của chị ở tuốt phía sau, nên anh vội vàng chen vào đám đông để nâng chiếc cổ của chị Colleen lên. Anh để thuốc Morphine và các thuốc khác vào dưới lưỡi của chị để chị tỉnh lại. Chúng tôi đứng đợi xem chị có sống lại không.

Sau khi nói chuyện xong, thị nhân Vicka bèn đi tới đám đông để đến gần chị Colleen. Câu nói đầu tiên bằng Anh ngữ của Vicka là:

- Hãy ngợi khen Chúa, hãy ngợi khen Chúa!

Cô Vicka bèn mở rộng hai tay rồi đến bên xe lăn của chị Colleen. Cô ấy kéo chị Colleen đến gần ngực cô, ôm chặt lấy chị và hôn chị. Rồi cô ấy đặt tay trái lên đầu chị Colleen. Khi cô Vicka định đặt tay phải lên đầu của chị Colleen, thì các khách hành hương nắm tay cô ấy và đặt vào đó những lá thư cầu xin Chúa và Đức Mẹ nhận lời, các chuỗi mân côi và hình ảnh.

Tuy nhiên, cô Vicka với vẻ đẹp thiên đàng và với nụ cười tươi cầu nguyện cho chị Colleen. Trong lúc đó, rất nhiều người trong chúng tôi được thấy một thị kiến: từ tay của Vicka tỏa ra một luồng ánh sáng như trái địa cầu bằng vàng, Vicka đặt tay lên đầu chị Colleen thật lâu, và chị Colleen tiếp tục lập đi lập lại:

- Đầu của tôi nóng như lò lửa, đầu tôi đang nóng bùng lên. Hình như có một dòng điện chạy vào thân xác tôi.

Chừng 10 phút sau, khi Vicka ngưng cầu nguyện cho chị Colleen thì cô ấy cúi xuống và ôm hôn chị Colleen nhiều lần nữa. Và chị Colleen khóc ròng. Sau đó chúng tôi đưa chị Colleen về nhà thờ, anh John đẩy vô phía trước. Còn anh Jack và tôi thì đứng ở đằng sau. Về sau, chị Colleen tâm sự với chúng tôi rằng, khi vị linh mục bắt đầu dâng Minh Thánh Chúa, thì chị Colleen nghe tiếng Đức Mẹ nói với chị rằng:

- Con gái ơi, con có muốn đầu phục Thiên Chúa Cha không? Con có muốn đầu phục Chúa Thánh Thần, hôn phu của Mẹ không? Con có muốn đầu phục Chúa Giêsu, Con Mẹ không?

Rồi chị Colleen nghe tiếng Đức Mẹ nói:

- Con có muốn đầu phục ngay bây giờ không?

Chị Colleen đáp lại:

- Vâng, thưa Mẹ yêu dấu. Con đầu phục ngay bây giờ, tất cả là cho vinh quang của Thiên Quốc, cho vinh quang của Thiên Chúa.

Ngay lúc ấy, hai chân chị bắt đầu rung động. Chị cảm thấy có một sự gì khác biệt. Khi thánh lễ chấm dứt, chị biết rằng Chúa đã chữa lành cho chị rồi, và chị đứng lên, ra khỏi xe lăn của chị. Tôi sửng sò. Anh John đứng đằng sau chị và đẩy xe lăn đi. Ngày hôm sau, chị leo lên đồi Hiên ra một

mình. Rồi chị leo lên chặng đàng Thánh giá thứ sáu ở núi Krizevac. Mặc dù chị có đủ sức khỏe để leo lên tận đỉnh núi, nhưng vì linh mục yêu cầu chị hãy ngồi ở chặng thứ sáu và cầu nguyện thay vì leo lên trên đỉnh núi.

Khi trở về Hoa kỳ, các bác sĩ khám nghiệm sức khỏe cho chị. Họ làm đủ thứ thử nghiệm. Các kết quả cho biết là chị bình phục hoàn toàn và không còn bệnh tật nữa. Tuyến giáp trạng của chị trở lại bình thường, cái bướu trên óc của chị biến mất và mọi bệnh tật đã không còn trong cơ thể của chị nữa.

chị Colleen và anh John không biết làm sao mà giải thích cho các bác sĩ ở bệnh viện Mayo Clinic về tình trạng thay đổi sức khỏe của chị. Đến ngày hẹn, chị đến gặp bác sĩ, vị bác sĩ đứng dậy kéo chiếc ghế sang một bên, cười với chị và nói:

- Ô, chị đến Medjugorje rồi đấy à? trường hợp chữa lành của chị làm một trong ba sự chữa lành mà tôi biết từ Medjugorje đấy.

Mọi sự thật hiển nhiên, không cần phải giải thích. Mọi vấn đề đều được giải thích ổn thỏa rồi.

Việc Chúa chữa lành cho chị Colleen là một trong hàng trăm sự chữa lành mà giáo xứ Giacôbê ở Medjugorje đã ghi lại trong hồ sơ. Các trường hợp chữa lành này cũng giống như những chữa lành ở Lộ đức. Tuy nhiên, câu chuyện của chị Colleen còn kéo dài. Khi còn bệnh tật, chị đã can đảm phục vụ Chúa Giêsu và người nghèo. Chị luôn dâng hiến mọi đau đớn của chị để cầu cho người tội lỗi được ơn hoán cải. Giờ đây, sau khi được Chúa chữa lành, chị lại dâng hiến sức khỏe Chúa ban để đáp lại lời kêu gọi của Chúa Giêsu.

Lời nói quan trọng nhất trong đời sống của chị Colleen, và từ đó chị nhận lãnh được những ơn phước không thể tưởng tượng nổi, đó là câu nói: "Vâng, Lạy Chúa con đầu phục Chúa".

Vậy bạn có sẵn sàng để thưa với Chúa ba ngôi rằng: "Vâng, Lạy Thiên Chúa Ba Ngôi, con xin hoàn toàn thần phục Chúa" không?

(Kim Hà, 8/1/04)